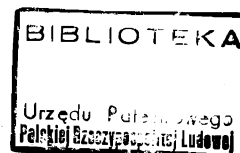

URZĄD PATENTOWY

B 27k 3114

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24963.

Kl. 38 h, 2/01.

Ernst Wortmann
(Schwelm, Niemcy).

Powłoka ochraniająca od gnicia słupy drewniane, progi i t. d.

Patent dodatkowy do patentu Nr 24491.

Zgłoszono 12 listopada 1935 r.

Udzielono 10 maja 1937 r.

Najdłuższy czas trwania patentu do 28 stycznia 1952 r.

Wynalazek dotyczy powłoki ochraniającej od gnicia słupy drewniane, progi i t. d. według patentu Nr 24 491, która może być umieszczana na słupach w taki sam sposób, jak według patentu Nr 24 491, i która zawiera środek impregnacyjny wyługowywany przez wilgoć atmosferyczną i wnikaający do drzewa.

W powłoce ochronnej według wynalazku niniejszego środek impregnacyjny zapobiegający gniciu jest umieszczony w oczkach lub otworach siatki lub kraty o dużych oczkach, służącej jako nośnik soli impregnacyjnej. W siatkach lub kratkach tego rodzaju wykonanych z włókien roślinnych, np. z nitek jutowych lub bawełnia-

nych, materiał impregnacyjny jest wcielony również do włókien nitek siatki lub kraty. Wielkość oczek lub otworów siatki lub kraty dostosowuje się do potrzeby; można używać np. również porowatego lub chłonnego materiału roślinnego. Wcielanie soli impregnacyjnej do oczek lub otworów siatki lub kraty uskutecznia się przez powlekanie tejże materiałem impregnacyjnym lub przez przesycanie siatki lub kraty umieszczonej w ciekłej lub papkowatej masie impregnacyjnej. Rozpuszczony, papkowaty środek impregnacyjny przywiera do wypełniających się oczek nośnika soli impregnacyjnej, posiadającego postać siatki lub kraty, wnikać również i do nitek

tej siatki, jeżeli siatka ta będzie wykonana z materiału roślinnego posiadającego postać np. grubej tkaniny jutowej. Ilość wcielanej papki impregnacyjnej można łatwo ustalić lub zmienić; zależy to od wielkości oczek i grubości nośnika soli impregnacyjnej. Przywieranie środka impregnacyjnego do nośnika można spotęgować przez dodanie środków wiążących.

Powłoka ochronna może więc pochłaniać dowolną ilość środka impregnacyjnego i umożliwia skuteczne działanie środka, który zostaje całkowicie wyługowany przez wilgoć atmosferyczną, przy czym powłoka ta daje się łatwo wykonać.

Ług impregnacyjny, powstały ze środków impregnacyjnych w wyniku działania wilgoci atmosferycznej, ma dążność do spływania ku dołowi, wskutek czego np. w przypadku zastosowania tej powłoki na stojących słupach drewnianych wyżej położone części tych słupów są słabiej impregnowane, niż części niżej położone. W celu wyrównania tej różnicy górną część powłoki ochronnej wyposaża się w grubszą warstwę środka impregnacyjnego niż część dolną, tak iż w górnej części tej powłoki może powstać większa ilość ługu impregnacyjnego niż w części dolnej. Powłoka ochronna jest najczęściej wykonywana w postaci wąskiego długiego paska nawijanego na słup drewniany wzdłuż linii śrubowej; w takich powłokach ochronnych koniec paska stanowiący górną część powłoki słupa stojącego otrzymuje większą ilość soli impregnacyjnej niż koniec dolny.

W celu uniknięcia przenikania rozpuszczonej soli impregnacyjnej do ziemi otaczającej słupy siatkę lub kratę zaopatrzoną w masę impregnacyjną umocowuje się na warstwie zewnętrznej, nieprzepuszczającej wody, a wykonanej np. z impregnowanej juty, papy dachowej i t. d.

Opisane wykonanie posiada tę zaletę, że nawet nadmiar wilgoci, np. podczas ulew- nego deszczu, nie może naraz na całej wy-

sokości słupa wyługować masę impregnacyjną. Oczka i otwory siatki lub kraty wypełnione masą impregnacyjną stanowią dużą liczbę pól impregnacyjnych otoczonych i oddzielonych od siebie nitkami siatki lub kraty tak, iż masa impregnacyjna tych pól rozpuszcza się kolejno.

Wyżej przytoczony przykład wykonania stanowiący jedną z licznych odmian wykonania wynalazku przedstawiono na rysunku. Litera *a* oznacza siatkowy lub kratowy nośnik znanych soli impregnacyjnych wykonany z tkaniny roślinnej; litera *b* — wodoszczelną, giętą podkładkę. W oczkach lub otworach nośnika *a* oraz w nitkach tworzących oczka lub otwory znajduje się masa impregnacyjna wcielana do nośnika w stanie ciekłym lub papkowatym przez przesycanie lub powleknięcie nośnika. W powłokach ochronnych przeznaczonych do nakładania na końce słupów podkładka zewnętrzna *b* posiada kilka otworów lub jest nieco przepuszczalna, aby wilgoć atmosferyczna mogła przedostać się do masy impregnacyjnej.

Materiał impregnacyjny, wypełniający oczka lub otwory nośnika siatkowego lub kratowego, może posiadać skład dowolny; najlepszą okazała się mieszanina dwunifenu, fluorku sodu i chlorku cynku, do której dodaje się nieco oleju w celu utrzymania tej mieszaniny przez dłuższy okres czasu w stanie plastycznym.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Powłoka ochraniająca od gnicia słupy, progi i t. d. według patentu Nr 24 491, znamienna tym, że sól impregnacyjna jest umieszczona w oczkach lub otworach siatkowego lub kratowego albo dziurkowanego nośnika soli impregnacyjnej.

2. Powłoka według zastrz. 1, znamienna tym, że nośnik masy impregnacyjnej jest wykonany z włókien roślinnych,

np. z nitek jutowych lub bawełnianych, oraz zawiera masę impregnacyjną nie tylko w oczkach i otworach, ale również i w nitkach.

3. Powłoka według zastrz. 1, znamieną tym, że w powłoce ochronnej umieszczonej na słupie drewnianym górna jej część zawiera większą ilość soli impregnacyjnych niż część dolna.

4. Powłoka według zastrz. 1, znamien-

na tym, że jest połączona z podkładką wodoszczelną (*b*).

5. Powłoka według zastrz. 1, znamieną tym, że jest połączona z podkładką przepuszczającą tylko małe ilości wody.

Ernst Wortmann.
Zastępca: Dr techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

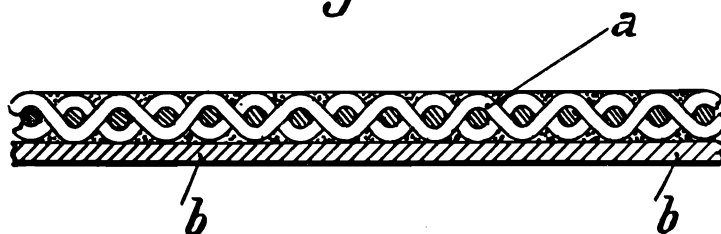

Fig. 2.

